

عنوان مقاله:

بررسی تاثیر روش تدریس کاوشگری بر پیشرفت تحصیلی دانش آموزان ابتدایی در درس علوم تجربی

محل انتشار:

کنفرانس ملی پژوهش های حرفه ای در روانشناسی و مشاوره با رویکرد دستاورهای نوین در علوم تربیتی و رفتاری «از نگاه معلم» (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

سوره عارفیان - کارشناسی آموزش ابتدایی، آموزش و پرورش شهرستان مریوان

ناهید شیخ عطاری - کارشناسی آموزش ابتدایی، آموزش و پرورش ناحیه دو سنندج

فرخنده رسولی - کاردانی مدیریت، آموزش و پرورش شهرستان مریوان

مستوره عبدالمهدی - کارشناسی امور تربیتی، آموزش و پرورش شهرستان مریوان

خلاصه مقاله:

یکی از شیوه های تدریس که شاگردان را به طور مستقیم به جریان تفکر علمی می کشاند و این امر به وسیله فشرده ساختن جریان معلمی در زمانی بسیار کوتاه صورت می پذیرد، تدریس کاوشگری است. برنامه های تدریس مدارس باید تاکید خود را بر روش هایی متمرکز سازند که دانش آموزان به جای آموختن، قابلیت های چگونه آموختن را از طریق نظم فکری بیاموزند زیرا در فرایند اندیشه منظم است که معرفت رشد می یابد و انسان احساس مفید بودن می کند. این پژوهش از لحاظ هدف کاربردی و از لحاظ روش، توصیفی از نوع همبستگی می باشد. جامعه آماری پژوهش شامل دانش آموزان مقطع ابتدایی شهر مریوان بودند. ابزار گردآوری داده ها شامل آزمون محقق ساخته پیشرفت علوم بود که پایایی آن از طریق روش کودر ریچاردسون محاسبه شد که در پیش آزمون و پس آزمون به ترتیب 0/77 و 0/80 بود و روایی آن از طریق نظرخواهی از معلمان مدرسه تایید شد. جهت تجزیه و تحلیل داده ها از آزمون های آماری کولموگروف اسمیرنوف، همبستگی پیرسون، آزمون t همبسته استفاده گردید. نتایج نشان داد، نمره پیشرفت تحصیلی دانش آموزان در پیش آزمون 15/10 بود که در پس آزمون به 17/60 افزایش یافته است و این افزایش از نظر آماری نیز معنادار می باشد ($p=0/007$). در واقع بین دانش آموزانی که با روش تدریس کاوشگری آموزش دیده اند با دانش آموزانی که این آموزش را ندیده اند در میزان پیشرفت تحصیلی آنها در درس علوم تفاوت معناداری وجود دارد.

کلمات کلیدی:

روش تدریس کاوشگری، پیشرفت تحصیلی، دانش آموزان ابتدایی، درس ریاضی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1020119>

